

003805NT

I. La data de 12.06.2002 societatea "X" a fost verificata din punct de vedere fiscal pana la data de 31.12.2001 de catre organele de control, incheindu-se proces-verbal de control prin care s-a stabilit taxa pe valoarea adaugata nedeductibila.

La data de 26.11.2004, organele de control au intocmit raportul de inspectie fiscala prin care au solutionat cererea de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru luna iunie 2004 depusa de societate, prin care la cap. III. "Constatari fiscale" pct. 1. "Obligatii fiscale" lit. b) "Taxa pe valoarea adaugata" s-a constatat ca societatea nu a inregistrat in evidenta contabila diminuarea TVA deductibila cu suma stabilita ca fiind nedeductibila prin actul de control intocmit la data de 12.06.2002. Acest fapt a avut ca efect majorarea taxei pe valoarea adaugata deductibile aferente perioadei verificate prin raport, respectiv 01.01.2002 – 30.06.2004, si implicit majorarea sumei solicitate la rambursare. Prin urmare, organele de inspectie fiscala au stabilit ca suma respectiva reprezinta diferenta de control, fiind inclusa in valoarea TVA neadmisa la deducere.

Raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004 constituie anexa a deciziei de impunere emisa la aceeasi data prin care a fost stabilita suplimentar in sarcina societatii taxa pe valoarea adaugata si document in baza caruia s-a emis decizia de rambursare a taxei pe valoarea adaugata in data de 12.12.2004 prin care TVA solicitata la rambursare nu a fost aprobata.

In contestatie, petenta nu face referire la aceasta suma si nu depune nici un document in sustinerea acestui capat de cerere.

Cauza supusa solutionarii a fost daca societatea avea dreptul sa solicite la rambursare taxa pe valoarea adaugata stabilita ca fiind nedeductibila printr-un proces – verbal de control anterior, avand in vedere ca societatea nu a operat diminuarea taxei pe valoarea adaugata deductibile in evidenta contabila in urma controlului.

In drept,

Procedura de contestare a actelor administrative fiscale reglementata de O.G. nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala prevede la art. 175 alin. (2) ca : ***"Obiectul contestatiei il constituie numai sumele si masurile stabilite si inscrise de organul fiscal in titlul de creanta sau in actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei impotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal. "***

De asemenea, ***"contestatorul, intervenientii sau imputernicitii acestora pot sa depuna probe noi in sustinerea cauzei. In aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea***

de control, dupa caz, i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestor”, asa cum stipuleaza art. 182 alin. (4).

Fata de motivele de fapt si de drept invocate s-a retinut ca organele de control prin raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004 nu au admis la deducere taxa pe valoarea adaugata stabilita ca fiind nedeductibila printr-un proces – verbal de control anterior ce nu a fost atacat, desi petenta avea aceasta posibilitate conform prevederilor O.U.G. nr. 13/2001 privind solutionarea contestatiilor impotriva masurilor dispuse prin actele de control sau de impunere intocmite de organele Ministerului Finantelor Publice, in vigoare la data efectuarii controlului din data de 12.06.2002.

Avand in vedere ca societatea nu a operat aceasta suma in evidenta contabila in sensul diminuarii taxei pe valoarea adaugata deductibile, influentand astfel soldul taxei pe valoarea adaugata pentru perioada urmatoare verificata prin raportul de inspectie fiscala, si faptul ca petenta nu a depus nici un document in sustinerea cauzei a rezultat ca in mod corect organele de control au diminuat, prin raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004, taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare, drept pentru care ***s-a respins contestatia ca neintemeiata si nesustinuta cu documente.***

II. Societatea “X” a solicitat rambursarea si compensarea taxei pe valoarea adaugata de recuperat inregistrata in decontul lunii iunie 2004.

In urma verificarii documentelor, organele de control au incheiat raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004 prin care au constatat ca in perioada 01.01.2002 - 01.11.2002 societatea a dedus TVA de pe facturi emise de 11 furnizori pentru care, in timpul controlului, s-au solicitat verificari incrucisate la organele de inspectie fiscala din judetele in a caror raza aveau aceste firme sediul social.

In urma controalelor incrucisate efectuate in legatura cu cele 11 societati comerciale s-au constatat urmatoarele : nu erau inregistrate in bazele de date ale directiilor generale ale finantelor publice judetene in a caror raza aveau sediul social, si/sau nu erau inregistrate in Registrul comertului, au emis facturi fiscale care nu au fost ridicate de la un distribuitor autorizat de documente cu regim special din judetul respectiv sau au fost ridicate de un alt agent comercial.

Astfel, luand act de raspunsurile primite, organele de inspectie fiscala care au efectuat controlul au considerat ca au fost incalcate prevederile cap. VI art. 19 lit. a) si cap. VII art. 25 lit. C alin. 2 din O.U.G. nr. 17/2000; prevederile cap. X pct. 10.6 lit. g din H.G. nr. 401/2000; prevederile cap. VI art. 22 alin. 5 lit. a), art. 24 alin. 1 lit. a) si cap. VII art. 29 pct. B lit. b) din Legea nr. 345/2002; prevederile cap. VI art. 59 din H.G. nr. 598/2002 coroborate cu art. 6 din H.G. nr. 831/1997, asa cum au fost preluate si in decizia de impunere nr. 224/26.11.2004.

Drept urmare, taxa pe valoarea adaugata neacceptata la deducere a depasit taxa pe valoarea adaugata solicitata la rambursare de societate rezultand TVA de plata suplimentar la bugetul statului.

Fata de cele stabilite de organele de control, societatea “X” a depus contestatie, precizand ca in privinta facturilor la care valoarea TVA este mai mica de

20.000.000 lei, conditia valabilitatii deductiei taxei o reprezenta intocmirea corecta a facturii fiscale, fara alte formalitati. Legislatia in vigoare la data emiterii facturilor fiscale, respectiv O.U.G. nr. 17/2000, nu prevedea in sarcina cumparatorului obligatia, ca in cazul facturilor cu o valoare mai mica a TVA de 20.000.000 lei, de a verifica daca emitentii facturilor existau in realitate. De asemenea, cumparatorul nu avea nici obligatia legala de a verifica firmele vanzatoare din moment ce i s-au emis factura fiscala si chitanta de achitare a pretului. Prin urmare, contestatoarea a considerat nelegala solutia organelor de control fiscal de neaprobare la deductie a taxei pe valoarea adaugata de pe aceste facturi fiscale.

In motivarea contestatiei, societatea "X" a invocat organelor de control ca art. 25 lit. B "a" si "b" din O.U.G. nr. 17/2000 prevedea ca platitorii de TVA erau obligati sa solicite de la furnizori facturi fiscale ori documente legal aprobate pentru toate bunurile si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar pentru facturile fiscale cu o valoare a TVA mai mare de 20 milioane lei, la aceste documente se anexa si copia documentului legal care atesta calitatea de platitor de TVA. Petenta a sustinut ca a dovedit cu documente legale, respectiv certificate de atestare fiscala, faptul ca firmele emitente a facturilor in speta sunt platitoare de TVA, situatie in care se impunea aprobarea deductiei taxei pe valoarea adaugata.

Pentru a dovedi ca doi din cei 11 furnizori sunt platitori de TVA, contestatoarea a depus la dosarul cauzei pentru unul din ei copii legalizate dupa certificatul de inmatriculare si certificatul de atestare fiscala, iar pentru celalalt o nota de constatare intocmita in data de 23.10.2003 de directia generale a finantelor publice judeteană in care s-a precizat ca societatea respectiva este platitoare de TVA.

Contestatoarea a invocat prevederile art. 145 pct. (5) din Legea nr. 571/2003 potrivit carora orice persoana impozabila inregistrata ca platitor de TVA are dreptul la deductie, iar la pct. (8) era prevazut ca pentru exercitarea dreptului de deductie era necesara si suficienta factura fiscala emisa in conditii legale, conform art. 155 alin. (8) din acelasi act normativ si care era emisa de un platitor de TVA.

Cauza supusa solutionarii a fost daca societatea avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inregistrata in facturi fiscale emise de societati comerciale neinregistrate la directiile generale ale finantelor publice judetene si/sau la Registrul comertului si in facturi ce nu au fost procurate de societatile furnizoare de la distribuitori autorizati, aspecte sesizate in urma controalelor incrucisate solicitate de organele de control.

In drept, Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata prevede la art. 6 alin. (2) urmatoarele : ***"Orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inregistrat care sta la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ."***

Regulamentul nr. 704/1993 de aplicare a Legii contabilitatii stipuleaza la pct. 119 ca : **“orice operatiune patrimoniala se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un inscris care sta la baza inregistrarilor in contabilitate, dobindind astfel calitatea de document justificativ.”**

O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata precizeaza la art. 19 ca : **“Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor contribuabilii sunt obligati:**

a) sa justifice suma taxei prin documente intocmite conform legii de catre contribuabili inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.”

Cu privire la obligatiile platitorilor de taxa pe valoarea adaugata, art. 25 lit. C stipuleaza la alin. 2 ca : **“Documentele justificative care nu sunt procurate pe caile stabilite prin norme legale si nu sunt corect intocmite nu pot fi inregistrate in contabilitate,** iar bunurile ce fac obiectul tranzactiilor respective vor fi considerate fara documente legale de provenienta si se sanctioneaza potrivit Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.”

Mai mult, Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata aprobate prin H.G. nr. 401/2000 prevad la pct. 10.6 ca : **“Nu poate fi dedusa, potrivit legii, taxa pe valoarea adaugata aferenta intrarilor referitoare la:**

g) bunuri si servicii aprovizionate pe baza de documente care nu indeplinesc conditiile prevazute la art. 25 lit. B din ordonanta de urgenta si de Hotararea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea formularelor modelelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora.”

De asemenea, Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare de la 01.06.2002, reglementeaza la art. 22 alin. (5) regimul deducerilor in sensul ca taxa pe valoarea adaugata pe care persoana impozabila are dreptul sa o deduca este : **“a) taxa pe valoarea adaugata datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost livrate sau urmeaza sa ii fie livrate, si pentru prestarile de servicii care i-au fost prestate ori urmeaza sa ii fie prestate de catre o alta persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata.”**

Art. 24 alin. (1) lit. a) prevede ca pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu **“facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau, de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.”**

Cu privire la intocmirea documentelor art. 29 pct. B lit. b) stipuleaza ca : **“persoanele impozabile platitoare de taxa pe valoarea adaugata sunt obligate sa solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate si sa verifice intocmirea corecta a acestora, iar pentru operatiunile cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei sunt obligate sa solicite si copia de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului/prestatorului. Primirea si inregistrarea in contabilitate de facturi fiscale sau alte documente legal aprobate care nu contin datele prevazute a fi completate in**

mod obligatoriu la lit. a), precum si lipsa copiei de pe documentul legal care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a furnizorului/prestatorului in cazul cumpararilor cu o valoare a taxei pe valoarea adaugata mai mare de 50 milioane lei inclusiv, determina pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente.”

Fata de prevederile legale invocate mai sus s-a retinut ca **operatiunile patrimoniale ale platitorilor de taxa pe valoarea adaugata se consemneaza in momentul efectuarii lor in facturi fiscale care stau la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de documente justificative, cu conditia ca datele consemnate in aceste facturi sa reflecte adevarul, realitatea operatiunilor.** Din probele administrate de organul de inspectie fiscala a rezultat ca firmele emitente ale facturilor fiscale care au facut obiectul analizei nu existau in realitate, nefiind inregistrate la directiile generale ale finantelor publice judetene si/sau la Registrul Comertului, sau nu aveau procurate documente cu regim special de la distribuitori autorizati, pe cai stabilite prin normele legale. Astfel, **in conditiile in care firmele in cauza erau societati fictive si nu aveau procurate documentele cu regim special pe cai legale, a rezultat ca documentele emise de acestea nu exprimau operatiuni economice reale.**

In ceea ce priveste deducerea taxei pe valoarea adaugata de pe facturile fiscale emise de cele 11 firme, cumparatorul nu a respectat prevederile legale speciale in materie de taxa pe valoarea adaugata cu privire la obligatiile ce-i reveneau in calitate de platitor de taxa pe valoarea adaugata, cat si cele privind intocmirea si utilizarea documentelor cu regim special. Asa cum prevedea art. 25 lit. C alin. 2 din O.U.G. nr. 17/2000 **documentele justificative care nu erau procurate pe caile stabilite prin norme legale** si nu erau corect intocmite **nu puteau fi inregistrate in contabilitate.** Acest lucru era intarit de prevederile art. 6 din H.G. nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiara si contabila si a normelor metodologice privind intocmirea si utilizarea acestora care precizau ca *“procurarea si utilizarea de formulare tipizate cu regim special de inseriere si numerotare din alte surse decat cele prevazute in prezenta hotarare sunt interzise. Operatiunile consemnate in aceste formulare nu pot fi inregistrate in contabilitate, iar bunurile care fac obiectul tranzactiilor respective sunt considerate fara documente legale de provenienta”.*

Prin urmare facturile fiscale emise de firmele fictive si procurate pe cai nelegale nu puteau fi inregistrate de firma cumparatoare, in speta societatea “X”, ca documente legale pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata.

Referitor la afirmatia petentei ca detinea certificate de atestare fiscala care dovedeau ca firmele furnizoare erau platitoare de taxa pe valoarea adaugata si la faptul ca a anexat la dosarul cauzei copia dupa nota de constatare din 23.10.2003 intocmita de organele de control ale directiei generale a finantelor publice judetene in dovedirea calitatii de platitor de TVA a unui furnizor, aceste aspecte nu au avut relevanta pentru solutionarea favorabila a contestatiei intrucat facturile fiscale emise de cele 11 societati comerciale pentru care s-au efectuat controale incrucisate nu au

avut taxa pe valoarea adaugata mai mare de 20 milioane lei (asa cum prevedea O.U.G. nr. 17/2000) sau mai mare de 50 milioane lei (asa cum prevedea Legea nr. 345/2002).

Avand in vedere cele expuse mai sus, incadrarea juridica facuta de organele de control si faptul ca petenta nu a depus la dosarul contestatiei documente relevante in sustinerea cauzei, ***s-a respins contestatia ca neintemeiata si nesustinuta cu documente.***

III. Societatea "X" a solicitat rambursarea TVA dedusa de pe bonuri fiscale si de pe o factura fiscala pe care in mod eronat le-a contabilizat in evidenta deoarece nu apartineau societatii. Factura fiscala avea inscris la rubrica "Cumparator" o persoana fizica.

Prin raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004 organele de control au considerat ca fiind nedeductibila taxa pe valoarea adaugata aferenta bonurilor fiscale pe care societatea in mod eronat le-a contabilizat in evidenta deoarece nu apartin societatii. Din anexa cu TVA la raportul de inspectie fiscala a rezultat ca aceasta suma includea si taxa pe valoarea adaugata de pe factura fiscala emisa pentru o persoana fizica.

Prin decizia de impunere din data de 26.11.2004 organele fiscale au stabilit ca fiind nedeductibila TVA dedusa de pe aceste documente in baza prevederilor cap. VII art. 19 lit. b) din O.U.G. nr.17/2000; cap. X art. 19 pct. b) din H.G. nr. 401/2000; art. 24 lit. a) din Legea nr. 345/2002; art. 62 pct. (1) din H.G. nr. 598/2003; art. 145 pct. (8) lit. a) din Legea nr. 571/2003; art. 51 pct. (2) din H.G. nr. 44/2004.

Societatea "X" a contestat aceste constatari ale organelor de control motivand ca taxa pe valoarea adaugata care facea obiectul acestui capat de cerere era aferenta contravalorii carburantilor consumati cu mijlocul de transport apartinand societatii si cu centrala termica ce functioneaza cu combustibil lichid, fara a aduce documente in sustinerea acestui capat de cerere.

Cauza supusa solutionarii a fost daca societatea avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe bonuri fiscale apartinand firmelor care livreaza carburanti auto, in conditiile in care bonurile fiscale nu erau stampilate, nu erau inscrise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului si taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe o factura fiscala al carei cumparator este o persoana fizica si nu societatea.

In drept.

In ceea ce priveste obligatiile platitorilor de taxa pe valoarea adaugata, O.U.G. nr. 17/2000 prevede la art. 19 ca : ***"Pentru efectuarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferente intrarilor contribuabilii sunt obligati:***

b) sa justifice ca bunurile in cauza sunt destinate pentru nevoile firmei si sunt proprietatea acesteia."

In Normele de aplicare a O.U.G. nr. 17/2000 aprobate prin H.G. nr. 401/2000 la pct. 10.12. se precizeaza ca : ***"Pentru exercitarea dreptului de deducere***

contribuabilii inregistrati ca platitori de taxa pe valoarea adaugata sunt obligati sa justifice prin documente legal intocmite cuantumul taxei.

Documentele legale sunt:

[...] b) **bonurile fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 28/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, cu modificarile si completarile ulterioare, apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto, daca sunt stampilate si au inscise denumirea contribuabilului cumparator si numarul de inmatriculare a autovehiculului.**

Nerespectarea prevederilor lit. b) atrage pierderea dreptului de deducere a taxei aferente carburantilor auto achizitionati.”

De asemenea, Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata la art. 24 lit. a) stipuleaza faptul ca **pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata orice persoana impozabila trebuie sa justifice suma taxei cu facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau**, de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata. Intre aceste documente, in H.G. nr. 598/2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata la art. 62 alin. (1) sunt mentionate **bonurile fiscale** emise de aparatele de marcat electronice fiscale, aprobate conform O.G. nr. 28/1999, republicata, **apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto, daca sunt stampilate si au inscise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului.**

Aceste prevederi au fost reiterate si prin Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a legii.

Avand in vedere aceste prevederile legale si motivele de fapt invocate de parti s-a retinut ca societatea “X” a dedus taxa pe valoarea adaugata de pe bonuri fiscale emise de aparatele de marcat electronice fiscale apartinand unitatilor de desfacere a carburantilor auto fara ca acestea sa fi fost stampilate, sa fi avut inscise denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului si de pe o factura fiscala emisa pe numele unei persoane fizice si nu pentru societate.

De asemenea, petenta nu a depus la dosarul contestatiei nici un document in sustinerea cauzei, iar motivatia conform careia combustibilul aprovizionat a fost consumat cu mijlocul de transport apartinand societatii si cu centrala termica nu a putut fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat asa cum s-a precizat, potrivit legislatiei in vigoare pe perioada verificata (01.01.2002 – 30.06.2004) in materie de taxa pe valoarea adaugata, bonurile fiscale si facturile fiscale inregistrate de contestatoare pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata trebuiau sa contina, in primul rand, toate elementele prevazute de lege si sa fie emise pe numele societatii pentru a fi date ulterior bunurile in consum.

Fata de aceste considerente **s-a respins contestatia ca neintemeiata si nesustinuta cu documente.**

IV. Societatea "X" a solicitat rambursarea TVA dedusa de pe facturi fiscale emise de societatea "Y".

Prin raportul de inspectie fiscala incheiat in data de 26.11.2004, organele de control au considerat ca TVA inscrisa in facturile emise de societatea "Y" este nedeductibila pentru societatea "X" intrucat lipseste comunicarea de platitor de taxa pe valoarea adaugata societatii "Y", societate ce nu a depus declaratii privind obligatiile datorate bugetului de stat, iar administratorul acesteia nu a putut fi contactat, asa cum s-a precizat intr-o adresa a directiei generale a finantelor publice din judetul in a carui raza teritoriala avea sediul societatea "Y". Organele de control au invocat in sustinere prevederile art. 22 alin. 5 lit. a), art. 24 alin. 1 lit. a) si art. 29 lit. B b) din Legea nr. 345/2002, art. 59 din H.G. nr. 598/2002, coroborate cu art. 6 din H.G. nr. 831/1997.

In adresa mentionata mai sus, anexa a raportului de inspectie fiscala contestat, a fost mentionat faptul ca din verificarea dosarului fiscal al societatii "Y" a rezultat ca aceasta a inregistrat la Camera de Comert a judetului respectiv o cerere de mentiuni conform careia sediul social al societatii a fost schimbat la alta adresa.

Societatea "X" a contestat constatarile organelor de control, anexand la dosar in sustinerea cauzei copie dupa certificatul de inmatriculare la Oficiul registrului comertului, certificatul de inregistrare fiscala la Ministerul Finantelor si instiintarea de luare in evidenta ca platitor de taxa pe valoarea adaugata emisa de directia generala a finantelor publice pentru societatea "Y".

Cauza supusa solutionarii a fost daca societatea "X" avea dreptul sa deduca taxa pe valoarea adaugata inscrisa pe facturi fiscale emise de societatea "Y", in conditiile in care a depus la dosarul cauzei copii dupa aceste facturi avand inscrisa la rubrica furnizor o alta adresa decat cea reala.

In drept, art. 6 alin. (1) din Legea contabilitatii nr. 82/1991 republicata prevede ca : "Orice operatiune economico-financiara efectuata se consemneaza in momentul efectuarii ei intr-un document care sta la baza inregistrarii in contabilitate, dobandind astfel calitatea de document justificativ."

Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii, aprobat prin H.G. nr. 704/1993, precizeaza la pct. 119, referitor la prevederile art. 6 din lege, ca :

"Documentele justificative cuprind, de regula, urmatoarele elemente principale:

- a) denumirea documentelor;*
- b) denumirea si **sediul unitatii patrimoniale care intocmeste documentul;***
- c) numarul si data intocmirii documentului;*
- d) mentionarea partilor care participa la efectuarea operatiunilor patrimoniale (cand este cazul);*
- e) continutul operatiunii patrimoniale si, cand este cazul, si temeiul legal al efectuarii ei;*
- f) datele cantitative si valorice aferente operatiunii efectuate;*
- g) numele si prenumele, precum si semnaturile persoanelor care le-au intocmit, vizat si aprobat, dupa caz;*

h) alte elemente menite sa asigure consemnarea completa a operatiunilor efectuate.”

Art. 22 alin. (5) lit. a) si art. 24 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, invocate de organele de control, se refera la exercitarea de catre beneficiar a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta *bunurilor livrate de catre o persoana impozabila inregistrata ca platitor de taxa pe valoarea adaugata de pe facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, emise pe numele sau, de catre persoane impozabile inregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata.*

Referitor la obligatiile privind intocmirea documentelor, art. 29 pct. B din acelasi act normativ stipuleaza ca acestea sunt :

“a) sa consemneze livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii in facturi fiscale sau in alte documente legal aprobate si sa completeze in mod obligatoriu urmatoarele date: denumirea, adresa si codul fiscal ale furnizorului/prestatorului si, dupa caz, ale beneficiarului, data emiterii, denumirea bunurilor livrate si/sau a serviciilor prestate, cantitatile, dupa caz, pretul unitar, valoarea bunurilor/serviciilor fara taxa pe valoarea adaugata, suma taxei pe valoarea adaugata [...]

b) persoanele impozabile platitoare de taxa pe valoarea adaugata sunt obligate sa solicite de la furnizori/prestatori facturi fiscale ori documente legal aprobate si sa verifice intocmirea corecta a acestora[...].”

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei s-a retinut ca in perioada octombrie – decembrie 2002 societatea “X” a dedus taxa pe valoarea adaugata de pe facturi fiscale emise de societatea “Y”, avand in scris la rubrica privind datele de identificare ale furnizorului alt sediu, in conditiile in care, asa cum au demonstrat organele de control, societatea si-a schimbat sediul social. Acest fapt a fost dovedit de existenta la dosarul fiscal al societatii “Y” a unei cereri de mentiuni din data de 12.09.2002 inregistrata la Camera de Comert judeteană prin care a fost schimbat sediul social al societatii, data la care certificatul de inmatriculare cu adresa initiala eliberat in data de 04.05.2000 nu mai era valabil.

Tinand cont de cele precizate mai sus si avand in vedere ca societatea contestatoare nu a respectat obligatia legala de a verifica intocmirea corecta a documentelor emise de furnizorul sau, acestea neindeplinind calitatea de documente justificative in intelesul prevederilor pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 republicata, aprobat prin H.G. nr. 704/1993, pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata potrivit Legii nr. 345/2002, taxa pe valoarea adaugata in scrisa in aceste facturi nu era deductibila asa cum legal au constatat si organele de control.

Referitor la documentele depuse de contestatoare care atesta calitatea de platitor de taxa pe valoarea adaugata a societatii “Y”, acestea nu au putut fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei in conditiile in care facturile fiscale emise de acest furnizor nu constituiau documente justificative pentru deducerea taxei pe valoarea adaugata.

Fata de aceste considerente, **s-a respins ca neintemeiata contestatia.**

In timpul controlului efectuat la societatea "X" pentru care s-a incheiat raportul de inspectie fiscala din data de 26.11.2004, in conformitate cu H.G. nr. 874/2002 si H.G. nr. 1513/2002, pentru intarzieri la plata, au fost calculate dobanzi, pana la data de 04.06.2004 – data declansarii procedurii falimentului. In conformitate cu art. 14 din O.G. nr. 61/2002 si art. 114 din O.G. nr. 92/2003 republicata s-au calculat si penalitati de intarziere.

Societatea "X" a contestat si aceste obligatii fiscale, fiind accesorii debitelor contestate.

Referitor la dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar la control, s-a retine ca acestea reprezinta masura accesorie a debitului, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principalae*". Fata de cele precizate mai sus, faptul ca s-a retinut in sarcina societatii contestatoare debitul cu titlu de taxa pe valoarea adaugata, **s-a respins ca neintemeiata contestatia pentru dobanzile si penalitatile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.**